

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 4. juli 2019 — Baltic Media Alliance Ltd. mod Lietuvos radijo ir televizijos komisija (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Vilniaus apygardos administracinis teismas — Litauen)

(Sag C-622/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — fri udveksling af tjenesteydelser — direktiv 2010/13/EU — audiovisuelle medietjenester — TV-spredning — artikel 3, stk. 1 og 2 — modtage- og retransmissionsfrihed — tilskyndelse til had på grundlag af nationalitet — foranstaltninger truffet af modtagermedlemsstaten — midlertidig forpligtelse for medietjenesteudbydere samt andre personer, der udbyder en formidlingstjeneste over internettet af kanaler eller fjernsynsudsendelser, til kun at distribuere eller retransmittere en fjernsynskanal på denne medlemsstats område, som indgår i betalings-TV-pakker)

(2019/C 305/05)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Baltic Media Alliance Ltd.

Sagsøgt: Lietuvos radijo ir televizijos komisija

Konklusion

Artikel 3, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU af 10. marts 2010 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktiv om audiovisuelle medietjenester) skal fortolkes således, at en af en medlemsstat vedtaget foranstaltning af hensyn til den offentlige orden, der består i en forpligtelse for medietjenesteudbydere, hvis udsendelser er rettet mod denne medlemsstats område, og for andre personer, der udbyder en formidlingstjeneste over internettet af kanaler eller fjernsynsudsendelser til forbrugerne i nævnte medlemsstat, til i en periode på 12 måneder kun at distribuere eller retransmittere en fjernsynskanal, der hidrører fra en anden medlemsstat, på den førstnævnte medlemsstats område, som indgår i betalings-TV-pakker, uden dog at forhindre selve retransmissionen på den førstnævnte medlemsstats område af fjernsynsudsendelser fra denne kanal, ikke er omfattet af denne bestemmelse.

⁽¹⁾ EUT C 52 af 12.2.2018.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 4. juli 2019 — straffesag mod Tronex PV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Gerechtshof Den Haag — Nederlandene)

(Sag C-624/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — miljø — affald — overførsler — forordning (EF) nr. 1013/2006 — artikel 2, nr. 1) — direktiv 2008/98/EF — artikel 3, nr. 1) — begreberne »overførsel af affald« og »affald« — parti af goder oprindeligt beregnet til detailsalg, som blev returneret af forbrugerne eller blev overflødige i sælgerens sortiment)

(2019/C 305/06)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Gerechtshof Den Haag